

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 97. Quomodo dolor debeat se habere ad Confessionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

doleas & te accuses de uno graviore, vel de frequentia illorum, est enim specialis inhonestas in gravioribus vel in consuetudine eorum, & propterea potes dolere, *Lugo, Tancredi, Verric. Tamb.* apud *Moyam* q. 5. nu. 27. *Sporer* nu. 97. Si quis tamen advertat se non dolere de aliquo veniali, melius facit omitendo illius confessionem: imò secundum *Suar.* confitens illud peccat venialiter, quamvis oppositum videatur *Arriaga* n. 55.

Quale requiratur propositum circa venialia, 687. dicitur à n. 902. Quandonam autem dolor de venialibus censeatur revocari, dicitur à n. 715.

Q. 97. Quomodo dolor debeat se habere ad confessionem & absolutionem. R. §. 1. *Lugo* d. 14. f. 4. *Aversa* q. 11. f. 1. *Rogin.* l. 5. n. 54. *Tamb.* De confess. l. 1. c. 2. §. 3. *Gob. tr.* 6. nu. 155. *Sporer* nu. 288. *Moya* d. 5. q. 9. nu. 14. ill. f. nu. 40. & alii putant non requiri, ut dolor sit elicitus ex intentione confitendi, sed satis esse, quòd per consequentem voluntatem eò referatur, quamvis non renovetur, quòd *Arr.* d. 37. n. 17. putat esse certum. E contra *Præposl. Bonac. Dicast.* d. 6. dub. 13. aliique plurimi, teste *Stoz* l. 1. p. 2. n. 53. probabilius dicunt debere elici ex intentione confessionis, quia aliàs non est actio Sacramentalis, ergo non censebitur subjici formæ tanquam pars materialis & determinanda, sicuti ablutio facta sine intentione baptizandi, quamvis immediatè post referretur ad Baptismum, & adderetur forma, non esset actio Sacramentalis, nec pars Baptismi. Si dicas, abluionem esse actionem Ministri, qui nomine Christi agit, ideoque specialiter debere poni ex intentione Sacramenti. Contra est, nam ad actionem suscipientis

pietatis etiam requiritur intentio Sacramenti, si enim ordinandus poneret contactum materialium sine intentione Sacramenti, non ordinaretur validè. Et idem est de illo, qui posuisset confessionem sine intentione absolutionis, uti fatetur Lugo n. 45. quidquid videatur contradicere *Amic.* d. 12. à n. 64.

688. *Obji.* 1. Dolor & propositum sunt voluntas implendi omne præceptum, ergo cum datur præceptum confitendi, sufficienter erunt voluntas confitendi. *R.* n. conf. nam sæpe elicitur dolor de peccatis, de quibus confitendum non est præceptum, qualia sunt venialia aut mortalia antehac confessa, ergo dolor secundu[m] se censetur aliquid indifferens ad confessionem. Docet tamen probabiliter *Palav.* nu. 278. si dolori conjunctum sit desiderium justificationis, tum adesse sufficientem intentionem confitendi mortalia necdum remissa, quia confessio est vel in se vel in voto medium necessarium ad veniam de his peccatis obtinendam. Et idem posset concedi de dolore circa mortale necdum remissum.

689. *Obji.* 2. *Trid.* sess. 14. De poen. c. 4. plus non requirit ad dolorem, qui sufficiat, quam ut sit cum spe veniæ & excludat omnem voluntatem peccandi, ergo malè requirimus, ut ponatur ex voluntate confitendi. *R.* n. antec. nam. 1. vocat dolorem in Sacramento, non est autem in Sacramento, nisi eliciatur ex intentione Sacramenti. 2. Dicit illi debere esse conjunctum votum præstandi reliqua, quæ ad rite suscipiendum hoc Sacramentum requiruntur, inter quæ est confessio, ergo si non adsit votum sive intentio confitendi, non est ille dolor, qui secundu[m]

cundum *Trid.* requiritur ad justificationem per Sacramentum.

Obji. 3. Dolor de peccatis antecedens Bapti- 690,
smum sine ulla relatione ad Baptismum sufficit
ad effectum Baptismi, ergo similiter hic. R. n.
conf. 1. quia dolor non est pars Baptismi, hinc
non est opus, ut per ejusmodi relationem acci-
piat rationem actionis sacramentalis, quam ha-
bere debet dolor, qui est pars Sacramenti Pœ-
nitentiæ. 2. Quia dolor ante Baptismum sem-
per refertur ad Baptismum, cum sit illius vo-
tum, non ita semper refertur dolor ad Sacra-
mentum Pœnitentiæ, ut dictum est n. 688.

Obji. 4. Species panis & vini sunt partes Sa- 691.
cramenti Eucharistiæ, neque tamen opus est
eas produci ex intentione Sacramenti, ergo
idem est hic. R. Species sunt partes per mo-
dum actionis humanæ & transeuntis, n. per
modum rei antecederet productæ & perma-
nentis, quæ secundum se perdurans postea
constituit Sacramentum, c. antec. & n. conf.

Inst. 1. Peccatum ipsum est actio humana 692.
& transiens poenitentis, similique pars Sacra-
menti Pœnitentiæ, quod deficiente solo pecca-
to non existeret, neque tamen opus est, ut sit
positum cum intentione confitendi, ergo nec
hoc opus est de dolore. R. n. conf. peccatum
non est actio sacramentalis, cum non ponatur
ex institutione Christi, sed tantum supponatur
tanquam materia destruenda: dolor autem est
actio sacramentalis ex institutione Christi po-
nenda.

Inst. 2. Satisfactio est ex institutione Christi 693.
pars Sacramenti Pœnitentiæ, ponenda per mo-
dum actionis humanæ & transeuntis, & tamen
opus

opus non est eam poni cum reflexione ad Sacramentum Pœnitentiæ, ergo similiter de dolore. R. 1. Si argumentum valet, ergo nequidem opus est dolorem referri ad confessionem per voluntatem consequentem, nam secundum Adversarios, satisfactio manet impleta, licet nunquam cogitem de illa ad Sacramentum susceptum referenda. R. 2. Dato anteq. n. conf. quia satisfactio est tantum pars integralis. Dixi, dato anteq., nam n. 1286. dicam debere persolvi ex aliqua intentione satisfaciendi pro illa.

694. *Inst.* 3. Si Cajus dicat Bertæ, accipio te in meam; Berta autem reponat, & ego accipio te in meum, valet Matrimonium, quamvis Berta intentionem Matrimonii necdum habuerit, quando Cajus dicebat, accipio te in meam, ergo non est opus, ut intentio suscipientis Sacramentum tum adsit, quando ponitur actio, quæ ex institutione Christi est pars essentialis Sacramenti. R. 1. n. conf. nam suscipiens hic est, non tantum Berta, sed etiam Cajus, intentio autem Caji debuit tum adesse, & hoc sufficiebat, ut actio illa fieret sacramentalis, sub conditione, si Berta mutuò consentiret. R. 2. Quamvis hoc non teneret in Matrimonio, in quo Christus non immutavit naturam contractus humani, inde nihil inferri posset ad alia Sacramenta, quæ non sunt contractus, & in quibus Christus voluit actiones suscipientis fieri sacramentales per ipsius intentionem.

695. *Obji.* 5. Odium morbi causat summptionem medicinæ, ergo similiter dolor de peccato causat voluntatem illud confitendi, ergo dolor, con naturaliter loquendo, est prior quam voluntas

luntas
cedere
2. seque
peccato
fitendi,
talis, d
tate con
turale, n
& dolor
§. 2.
tentia d
intentio
ejus prax
nocentio
de valor
non sit c
praxi te
riculo
§. 3.
uti tene
q. 10. n. 3
1. quia p
nitens,
ergo ab
voluit, n
tionem
& dolor
dere. Pu
Sporer r
liciatur
nem illi
non suf
cavend
tur per
§. 4.

luntas confitendi, ergo dolor non debet procedere ex voluntate confitendi. *R.* datâ 1. & 2. sequelâ n. ultimam, quamvis enim dolor de peccato connaturaliter causet voluntatē confitendi, tamen ut ille ipse dolor sit sacramentalis, debet poni ex aliqua alia priore voluntate confitendi, estque etiam omnino connaturale, ut eadem voluntas pœnitendi imperet & dolorem & confessionem.

§. 2. Quamvis concederemus, quòd sententia dicens non requiri, ut dolor sit elicitus ex intentione confitendi, esset probabilior, tamen ejus praxis foret illicita, & damnata est ab Innocentio XI. in 1. propositione, nam hic agitur de valore Sacramenti, ergo cùm sententia illa non sit certa, nostra, quæ tutior est, debet in praxi teneri, ne Sacramentum exponatur periculo nullitatis. 696.

§. 3. Dolor debet præcedere absolutionem, 697. uti tenent omnes cum *Lugo* n. 17. *Arr.* n. 7. *Moya* q. 10. n. 3. *Dicaſt.* d. 6. n. 133. *Stoz* n. 47. Ratio est 1. quia peccator sine dolore non censetur pœnitens, nec dispositus ad remissionem peccati, ergo absolutio frustraretur. 2. Quia Christus voluit, ut Sacerdos tanquam Judex, ad absolutionem dandam moveretur per confessionem & dolorem pœnitentis, ergo debent præcedere. Putant quidem *Tamb. Raslerus*, *Gob* n. 54. *Sporer* n. 297. probabiliter sufficere, si dolor eliciatur sub absolutione, dummodo ante finem illius, sed *Lugo* n. 48. dicit talem dolorem non sufficere, monentque reliqui Authores id cavendum esse, quia Sacramentum exponeretur periculo nullitatis.

§. 4. Dolor sufficit, quamvis prius post 698. confel-

confessionem eliciatur : Ita Nav. Tolet. Vesp.
Hurt. Dian. Bonac. Fagund. Lohn. Suar. d. 20. l. 4.
n. 31. Aversa q. 11. f. 1. Lugo d. 14. f. 2. Arr. l. 2.
Amic. d. 12. f. 4. Tamb. §. 4. Haun. l. 4. n. 995. Bala
d. 7. f. 4. n. 96. Platel. n. 643. Illj. n. 41. Sponer
292. Gob. n. 149. Moya n. 1. qui citat plures alios
item Abelly p. 2. t. 1. c. 1. f. 10. dicens esse in praxi
tutum. Est autem contra Cón. d. 4. dub. 6. Laym.
l. 5. t. 6. c. 4. n. 4. Castrop. t. 23. p. 7. n. 111. Bonac. d.
5. n. 13. Ochagav. apud Aversam supra : Ratio
est, quia nihil obstat, uti patebit ex solutione
objectionum. Et Conf. ex praxi Confessariorum,
qui, prout faciendum esse monet Rituale Ro-
manum, De ordine ministrandi Sacramentum
Pœnitentiæ §. 12., auditâ confessione conan-
tur efficacibus verbis adducere pœnitentes ad
dolorem, neque tamen ideo jubent iterum con-
fiteri. Item ex praxi fidelium, qui sæpè per mul-
tos dies continuant confessionem generalem,
dolore ad ultimum diem dilato, contenti, si elici-
ant ante absolutionem.

699. *Obji. 1.* Si confessio non procedat ex dolo-
re, ergo non erit sacramentalis, nec reconcilia-
tiva, sed habebit se sicut narratio historica. R.
n. seq., nam manifestè differt à narratione hi-
storica per hoc, quòd fiat ex voluntate habendi
absolutionem, per quam obtinetur remissio
peccatorum; & per hoc etiam sufficienter dici-
tur reconciliativa; imò quamvis dolor præce-
deret, adhuc possent peccata merè historice
narrari, si quis ea enarraret sine intentione ab-
solutionis, ergo ad hoc, ut confessio dicatur sa-
cramentalis & reconciliativa, nihil ad rem fa-
cit, quòd dolor antecedit vel sequatur. Addunt
Suar. supra, Dicast. n. 133. Gob. nu. 152. Sponer nu.
295.

295. qu
cè vel ri
doleat o
velle ab
ter fieri
tur repe
Obji.
bet esse
non po
teceder
R. Lugo
277. ne
sensibili
peratar
mentur
Dicast.
sufficie
absolut
quæ es
etiam s
quod p
fentem
bus sen
cast. n.
dolore
ter fier
citum
dicar s
§.
fit suff
tum, t
damna
crame
oppo
alios T
Tor

295. quamvis pœnitens antea tantum historicè vel ridiculè narrasset peccata, si tamen postea doleat de illis & externè manifestet se ab illis velle absolvi, confessionem illam jam sufficienter fieri sacramentalem, quia sufficienter censetur repeti.

Obji. 2. Dolor, qui est pars Sacramenti, debet esse sensibilis, secundum dicta num. 669. sed non potest fieri sensibilis per confessionem antecedentem, tum enim necdum est dolor, ergo. & *Lugo* n. 17. *Hann.* suprâ, *Moya* n. 3. *Palav.* n. 277. negant minorem, putant enim sufficienter sensibilem fieri per confessionem ipsam ut imperatam ex eadem voluntate suscipiendi Sacramentum, ad quod etiam requiritur dolor. *Suar.* *Dicast.* *Sporer* n. 294. *Gob.* n. 151. dicunt etiam sufficienter fieri sensibilem per expectantiam absolutionis, & continuatam genuflexionem, quæ est quasi continuata confessio. *Bosco* dicit etiam sufficienter fieri sensibilem per *confiteor*, quod præmitti solet, & significat dolorem præsentem vel futurum, sed quidquid sit de prioribus sententiis, hac ultimâ non acquiescunt *Dicast.* n. 135. & *Sporer* n. 268. Hinc dicendum est dolorem, qui sequitur confessionem, posse aliter fieri sensibilem, si nempe pœnitens post elicitum dolorem tundat pectus, vel interrogatus dicat se dolere.

§. 5. Quamvis secundum dicta probabilius sit sufficere dolorem post confessionem elicitum, tamen *praxis* illius sententiæ est illicita & damnata ab *Inn.* XI. agitur enim de valore Sacramenti, & quamvis *Lugo* n. 13. sententiam oppositam vocet singularem & contra omnes alios Theologos, nihilominus est probabilis,

Tom. VI.

A a

uti

ut fatentur *Stoz* n. 48. & *Gorm.* p. 2. n. 81. ergo cum sententia nostra non sit certa, Sacramentum exponeretur periculo nullitatis; hinc in praxi tenetur pœnitens post dolorem elicitum se accusare saltem in genere de peccatis antea dictis, & si Confessarius tum interroget, an non se iterum accuset de peccatis illis, ac pœnitens dicat, ita, hoc certò sufficiet, sic enim sufficienter repetetur confessio.

702. §. 6. Dolor debet ita perdurare moraliter, ut absolvendus ex vi illius censi possit adhuc pœnitere, si enim non ita moraliter perduret vel in se vel in aliquo suo effectu, non constituet unum moraliter cum absolutione, adeoque non erit pars Sacramenti Pœnitentiæ, neque peccator censebitur amplius petere sibi remitti peccata. Quamdiu autem dolor physice præteritus censi possit ita moraliter perdurare, difficile est statuere pro praxi; *Granado* apud *Aversam* q. 11. s. 1. absolute requirit propinquum tempus: E contra aliqui apud *Dian.* p. 3. t. 4. R. 116. putant sufficere dolorem etiam ante plures annos habitum, dummodo non sit retractatus; quam sententiam *Stoz* n. 50. merito dicit esse nimis laxam. *Tancredi* apud *Moyam* q. 9. n. 3. dicit posse præcedere per memorem. *Escob.* l. 14. probl. 24. & *Arr.* d. 37. n. 15. in genere dicunt etiam longo tempore antecedentem sufficere; & consentiunt *Prap.* & *Dian.* alique plures apud *Aversam* supra & *Moyam* n. 7. *Hurt.* autem apud *Dian.* p. 5. t. 14. R. 67. putat saltem satis esse, quamvis quatuor, quinque aut etiam pluribus diebus antecedar, sed etiam ista nimis laxa esse dicit *Stoz* n. 51. *Dicast.* d. 6. n. 167. *Arr.* n. 11. *Sporer* n. 301. *Gob.* n.

n. 169. dicunt, si quis hodie cum dolore confessus incidat in perpetuam amentiam vel apoplexiam, posse & debere post multos dies absolvi, etiam ab alio quàm illo, qui confessionem audivit: & similiter loquuntur *Nav. Sot. Ledesm. Henriq. apud Moyam n. 6. Item Marchant. apud Sporer n. 287. unde Gob. n. 159. dicit perdurare dolorem, quamvis præcedat uno vel duobus diebus, quod Carden: in 2. crisi d. 2. n. 88. dicit esse certum. Addit Gorm. n. 82. posse perdurare etiam longiore tempore, dummodo aliquem sui effectum relinquat, hinc Less. in Auct. V. Confessio casu 3. sic habet, Dolor semel conceptus de peccatis in ordine ad confessionem recogitatis, si quis ex vi illius & proposito tunc concepto, applicet se etiam postridie ad confessionem, sufficit, licet quis in actu confitendi novum dolorem non concipiat, manet enim iste dolor virtute, sicut dum quis ex proposito hesterno applicat se hodie ad peregrinandum. Idem tenent *Dian. supra, Sporer & Gob. n. 157. putans hoc esse indubitatum, & addit n. 160. se non legisse Theologum, qui hoc neget, hinc etiam Tamb. & Stoz n. 52. cum Dicast. supra dicunt sufficere, quamvis dolor etiam toto die antecedente præcesserit. Addunt Tamb. & Sporer supra certò sufficere, si tantum intercedat tempus trium vel quatuor horarum: Moyam n. 10. dicit secundum omnes sufficere, si duabus tantum vel tribus horis antecedit: in hac tanta sententiarum varietate certa videntur seqq.**

1. Non est opus, ut formalis dolor coëxistat confessioni vel absolutioni; potest enim materia huius Sacramenti longius abesse à forma, quàm in aliis Sacramentis, quia hoc Sacramen-

tum imitatur iudicium forense, in quo sententia sequi potest diu post accusationem, processum & confessionem Rei; neque constat, quod Christus quoad hoc immutavit hoc iudicium Sacramentale, nec est eadem ratio de aliis Sacramentis, quorum formæ plerumque significant materiam suam actu adesse præsentem, uti forma Baptismi abluionem, forma Confirmationis unctionem &c.

704. 2. Si dolor præcesserit ante plures dies, merito dubium est, an moraliter perduret, facile enim posset esse retractatus per intercurrentia peccatum, aut moraliter desiisse & supervenisse aliud motivum, propter quod nunc fieret confessio vel peteretur absolutio, unde ne Sacramentum exponatur periculo nullitatis, dolor erit renovandus.

705. 3. Si quis experiatur se ex vi doloris in ordine ad absolutionem non diu antè elicitum adhuc aliquid facere, v. g. pergere examinare conscientiam, manere ad confessionale ex intentione confitendi, certus est se adhuc habere dolorem virtualem & sufficientem, qui perseveret in actu tenui & imperceptibili, nisi expressè vel tacite per superveniens peccatum retractarit illum, quamvis fortè per plures horas dolor ille formalis antecefferit.

706. 4. Si quis, postquam dolorem elicit, converterit se ad aliud negotium, v. g. ad scribendas litteras, aut si diu præterièrit dolor, & animus per distractionem quasi dilapsus sit ad alia, quamvis positivè necdum dimiserit voluntatem confessionis & absolutionis, tamen in praxi breviter renovandus est dolor saltem in fine confessionis, dicendo, *De his & omnibus peccatis*

meis do
per ejus.

§. 7
sicè præ
solution
omnib
aliique
sufficer
tetur in
manere
i. Plat
nitens
carum,
& Stoz
Arr.d.
n. 160.
cunt eu
confite
oblitus
intra t
perdur
& omni
tatum
propte
integr
pleat c
dolor
& Gol
idem
nem à
vere,
hoc a
gere
specu
& ra

meis doleo, quia Deum summè bonum offendi, & per ejus gratiam propono peccata cavere imposterum

§. 7. Probabilius est eundem dolorem phy- 707;
sicè præteritum posse sufficere pro pluribus ab-
solutionibus. Quod tamen non uno modo ab
omnibus defenditur, nam *Ledesm. Salas, Escob.*
aliique multi cum *Moya* q. 8. dicunt tum saltem
sufficere, quando eadem peccata iterum confi-
teretur intra tempus, quo censi debet moraliter
manere ille prior dolor: *Henriq. Aversa*, q. 11. f.
1. *Platel*. n. 644. aliique dicunt sufficere, si pœ-
nitens statim redeat & iterum confiteatur pec-
catum, quod fuerat oblitus: Idem dicunt *Tamb.*
& *Stoz* num. 52., quamvis sequenti die rediret:
Arr. d. 37. n. 12. *Dian.* p. 11. t. 5. R. 21. *Dicast.* d. 6.
n. 160. *Illf.* n. 43. *Stoz* suprà aliique absolutè di-
cunt eundem dolorem sufficere, sive iterum
confiteatur, quæ antehac confessus, sive quæ
oblitus erat, dummodo utraque confessio fiat
intra tempus, quo dolor censetur moraliter
perdurare. Hoc certius est, inquit *Sporer* n. 300.,
& omnes Theologi morales tanquam indubi-
tatum supponunt, inquit *Moya* n. 4. si aliquis
propter periculum mortis absolvatur necdum
integrè confessus, & remittente periculo com-
pleat confessionem, posse iterum sine novo
dolore absolvi. Idem dicunt *Lugo* d. 14. n. 27.
& *Gob.* t. 6. n. 165.; qui cum *Henriq.* addunt
idem esse, si à Superiore accepisses absolutio-
nem à reservato, & quia nolisset ab aliis absol-
vere, tu iterum alteri confitereris omnia, & ab
hoc absolveris simul à reliquis, te non indi-
gere novo dolore: quæ omnes sententiæ sunt,
speculativè loquendo, saltem probabiliores:
& ratio generalis est, quia multiplex forma
A a 3 potest

potest cadere super eandem materiam, etiam proximam, & cum ea constituere multiplex Sacramentum; nam imprimis multiplex consecratio ita cadit super eandem hostiam seu species, & super idem Corpus Christi, quando plures neomyſtæ cum Episcopo consecrant. *Nec obstat*, quod hæc materiæ sint aliquid permanens, dolor autem sit actio transiens, nam supponimus dolorem permanere moraliter, quod sufficit secundum dicta n. 703. Deinde si aliquis confiteatur simul pluribus Sacerdotibus, potest secundum dicta num. 646. à singulis absolvi, etiam successive, quia talis confessio audita à multis est moraliter multiplex, facitque etiam dolorem esse moraliter multiplicem, ergo multò magis confessio intra breve tempus repetita & physicè multiplex faciet eundem dolorem esse moraliter multiplicem, adeoque sufficere pro pluribus absolutionibus etiam successivis. Denique si sim confessus & absolutus, sed quia unum peccatum fui oblitus, si paulò post redeam, dolor universalis, qui antecessit primam confessionem, fuisset sufficiens pro secunda confessione peccati, quod eram oblitus, si hæc confessio secunda fuisset prima, ergo etiam est sufficiens, quamvis alia confessio antecesserit, hæc enim non immutat illum dolorem.

708. *Obji.* 1. Duplex successiva absolutio non potest cadere super eandem confessionem uni Sacerdoti factam, ergo nec super eundem dolorem. R. n. conf. Disparitas est 1. quia hoc Sacramentum est per modum iudicii, ut autem sit nova sententia, debet esse nova accusatio & novus processus, cum Iudex nihil possit nisi

servato
functus
liunde ite
novam
nova cau
novus do
tentiam
requirat
cit adesse
Quia ide
duplicem
jiciatur
confessio
hiberi, cu
catur, ne
non esset
Inst. P.
tus & ter
natur no
dicii, erit
adesse no
lor. R. E
xima, ad
pe nova
Obji.
absolutio
haberetur
peccatis
retur ad
tractati,
anni con
Sequela
num. 12
quia ho
sum, n. 1
servato

servato modo juris, qui est, ut si munere suo functus sit in aliqua causa, conquiescat, nisi aliunde iterum inchoetur processus: è contrà ad novam sententiam sufficit nova accusatio & nova causa sentiendi, quamvis non adsit novus dolor, hic enim non requiritur ad sententiam judicalem secundum se, & quamvis requiratur ad sententiam sacramentalem, sufficit adesse eundem moraliter perdurantem. 2. Quia idem dolor fit moraliter duplex, cum per duplicem confessionem bis exhibeatur & subijciatur repetitæ absolutioni, non item eadem confessio, nam neque per se ipsam potest bis exhiberi, cum physicè præteriêrit, nec reproducatur, neque per aliam confessionem, alioquin non esset una, sed duplex confessio.

Inst. Per primam absolutionem erat completus & terminatus illè actus judicialis, ergo si ponatur nova absolutio, quæ est nova forma iudicii, erit novus actus judicialis, ergo debet adesse nova materia proxima, ergo novus dolor. R. Ergo debet adesse nova materia proxima, adæquatè alia, n. inadæquatè alia, nempe nova confessio, c. 2. seq. & n. 3.

Obji. 2. Si sufficiat unus dolor pro pluribus absolutionibus successivis, ergo qui initio anni haberet dolorem universalem de omnibus peccatis, & illius recordatione postea excitaretur ad confitendum, posset ex vi illius non retractati, quamvis non renovati singulis diebus anni confiteri peccata præterita & absolvi. R. Sequelam concedunt *Bosco* n. 154. & *Moya* q. 9. num. 12. extendens etiam ad plures annos, sed quia hoc videtur esse contra communem sensum, n. seq. si enim dolor ita longè distet ab

absolutione, non censebitur facere unum moraliter cum illa, quantum autem distare possit, colligendum est ex dictis à n. 702.

710. *Obji.* 3. Eadem ablutio non potest servire pro duplici Baptismo, ergo nec idem dolor pro duplici Sacramento Pœnitentiæ. & n. ant. nam si eadem ablutio, quæ cadebat super Cajum, reproduceretur, posset cadere super Titium substitutum in locum Caji: aut saltem si Cajus & Titius essent in eodem loco penetrativè, & affundens aquam diceret, *Ego vos baptizo*, &c. eadem ablutio serviret ad duplicem Baptismum. Quod autem id fieri non possit naturaliter, causa est, quia ablutio physicè existens debet afficere baptizandum, & cum sit actio transiens, non potest physicè afficere plures: E contra non est opus dolorem physicè existere, ut afficiat confessionem, aut ut afficiatur ab absolutione, sed satis est, quod existat seu perseveret moraliter, sic autem perseverat, quando fit repetita confessio.

711. §. 8. Non est certum, quod idem dolor physicè præteritus sufficiat pro pluribus absolutionibus, nam semper requiri novum dolorem, quoties datur nova absolutio, est sententia probabilis, quam docent *Vasq.* q. 92. a. 3. dub. 5. n. 10. *Bonac.* d. 5. q. 4. p. 4. n. 1. *Amic.* d. 13. n. 36. Eandem tenent, saltem tum quando iterum confitetur peccata antehac confessa, *Henric.* *Aversa*, *Fill.* t. 6. n. 77. *Bernal.* De Sacram. d. 6. n. 74. *J. Sanch.* d. 1. n. 22. dicens communem, *Dian.* p. 3. t. 4. R. 116. Est autem ferme similis ratio de peccatis, quæ quis oblitus est, & de illis quæ est antea confessus, nec pro utraque parte desunt rationes probabiles, uti patet ex dictis à n. 708.

§. 9. Praxis sententiæ, quàm à n. 707. defen- 712.
dimus, est illicita & damnata ab Inn. XI. uti con-
stat ex dictis, sententia enim illa non est certa, &
agitur de valore Sacramenti, ergo in praxi eli-
genda est opposita tutior: Unde si quis etiam
statim post absolutionem recordans peccati illud
addat, debeatque ab eo absolvi, tenebitur prius
renovare dolorem, alioqui hæc secunda abso-
lutio exponetur periculo nullitatis, ideoque
peccabitur mortaliter.

§. 10. Si idem dolor physicè perseveret sal- 713.
tem tenuiter, quamvis imperceptibiliter, & or-
dinetur ad novam absolutionem, certò suffi-
ciet, si enim dolor ille fuisset physicè interrup-
tus & postea renovatus, certò sufficeret, ergo
etiam quando physicè perseverat, est enim mo-
raliter alius, partim per coexistentiam ad plura
tempora, partim per repetitam accusationem,
quâ iterum manifestatur & subjicitur formæ,
partim etiam per relationem ad plures abso-
lutiones: sic autem communiter contingit, si
quis statim post absolutionem addat pecca-
tum, quod fuerat oblitus, dolor enim saltem
virtualis communiter adhuc existit cum con-
fessione, & continuatur usque ad absolutio-
nem secundam.

Q. 98. *Quandonam dolor censeatur revocari* 714.
per peccatum subsequens. R. §. 1. Dolor de mor-
talibus revocatur per quodcunque mortale
postea commissum, quantum est in ordine ad
remissionem, cum enim unum mortale non
remittatur sine altero, hoc ultimū mortale, de
quo needum doluit, non remittetur, ergo nec
cætera, de quibus doluit. Deinde saltem revo-
catum est propositum universale non peccandi